

Przeżyj Tabor

Ewangelia świętego Mateusza przedstawia nam dzisiaj Przemienienie Pańskie. Apostołowie żyli zawsze z Jezusem, przeżywali, na co dzień Jego słowa, nadzwyczajność Jego czynów, ale i zwyczajność Jego ziemskiego człowieczeństwa. Niektórym jednak Ojciec Niebieski chciał pokazać Pana Jezusa również w Bożej chwale, by nie wstępił w Niego w chwilach próby. Wydarzenie, które miało miejsce na górze Tabor pozostało na pewno na stałe w pamięci Piotra, Jana i Jakuba i pomogło im wierzyć i iść naprzód w tragicznych godzinach męki i śmierci Pana Jezusa oraz w trudnych dniach ucisku i własnej męki.

Bóg wie, że potrzebujemy chwil odczucia większej Jego bliskości, jako pomocy na chwile trudu i cierpienia. Takimi chwilami bliskości z Bogiem mogą być wielkopostne rekolekcje parafialne czy inne. Są one zalecane, aby dobrze przygotować się do głębokiego przeżycia wydarzeń Wielkiego Tygodnia i mogło stać się naszym małym przeżyciem Taboru. Po zakończeniu takich rekolekcji, człowiek wraca często do codzienności, niosąc w sobie skarb. Co może być tym skarbem?

Oto kilka świadectw uczestników rekolekcji wielkopostnych.

„Przeżyłam chwile głębszej modlitwy. Zrozumiałam, że życie chrześcijańskie może się rozwijać tylko na fundamencie modlitwy. Czuję, że warto uczyć się żyć w rozmowie z Bogiem, szukać Jego głosu, wyrażać Mu nasz miłość, ofiarować Mu nasze czyny, naśladować Jego styl życia”.

„Doświadczam łaski Eucharystii. Jezus nie mógł nam podarować niczego większego. Ona przemienia nas w Niego, nadaje nam Jego wartość, czyni nas Bożym rodzeństwem, Bożymi rodzinami. Warto uczestniczyć w Eucharystii i przyjmować Komunię świętą tak często jak to tylko możliwe”.

„Łaska rekolekcji pomogła mi zobaczyć człowieka w nowym świetle, odkryć, że Jezus jest obecny w każdym z nas, jak w żywym tabernakulum i że świat jest jakby wielką wspólnotą, gdzie możemy kochać Boga, szukać ludziom”.

„Doświadczam w nowy sposób Kościoła, jako wspólnoty uczniów Jezusa zjednoczonych w Jego miłości. Przeżyłam Kościół, w którym tętni ta sama miłość, która krąży między Ojcem, Synem i Duchem Świętym, i przez to jest on atrakcyjny, radosny”.

„Odkryłam świat, jako miejsce, do którego jestem posłany, jako ambasador nowej kultury, kultury dialogu, porozumienia, solidarności i pracy na rzecz dobra wspólnego”.

„Te dni pozwoliły mi przeżyć na nowo piękność życia, które Bóg mi podarował dla mojego dobra i dobra wielu, wielu innych, do których jestem posłany w rodzinie, w pracy, w parafii.”

„Z obłoku, w którym byliśmy zanurzeni, z pięknej atmosfery, która nas otaczała, Boży głos dotarł do mnie i powiedział, że właśnie to, co usłyszałam i czego doświadczam, powinno

kierowa? dalej moim ?yciem”.

Takie i inne dary mo?e zawiera? skarb, który Bóg podarowuje podczas rekolekcji ka?demu, wed?ug potrzeby jego duszy. Wszystkim ?ycz? g??bokiego prze?ycia swojego Taboru. Kiedy aposto?owie schodzili z góry Tabor, Jezus przykaza? im mówić: „Nie opowiadajcie nikomu...” Po odprawionych rekolekcjach wa?ne jest, nie tyle opowiada? ludziom to, co prze?yli?my w czasie dni skupienia, ile stara? si? ?y? tym, co odkryli?my. Wtedy otrzymane ?aski mog? zakorzeni? si? w naszej duszy, a nasze ?ycie mo?e sta? si? ?wiadectwem w ?rodowisku, które nas otacza.

ks. Roberto